

Список літератури: 1. Варфоломєєва В.О. Підвищення ефективності та оптимізація управління інноваційною діяльністю в бізнесі // Актуальні проблеми економіки.-2006. – №7. – С. 100 – 106. 2. Давідов М.В. Шляхи організаційно-фінансового забезпечення інноваційного процесу на підприємствах України // Актуальні проблеми економіки. – 2008. – №4. – С. 130 – 134. 3. Кундеева Г.А. Основные категории теории инновационного развития / Г.А. Кундеева // Прометей. – 2007. – № 3 (24). – С. 116 – 117.

Д.І. НАГАЄВСЬКИЙ, аспірант, м.Маріуполь, ДВНЗ «ПДТУ»

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЕЛЕМЕНТ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

У сучасних умовах інноваційна діяльність у тій чи іншій мірі властива будь-якому виробничому підприємству та є одним з елементів економічної безпеки.

На більшості українських підприємств сьогодні виробництво організовано на основі застарілих технологій, що призводить до втрати конкурентоспроможності виробленої продукції на світових ринках. Подальше вкладання капіталів у розвиток виробництва без використання сучасних технологій не дозволить покращити економічний стан підприємств. тому необхідно проводити заміну морально застарілих технологій і продуктів.

У процесі управління інноваційною діяльністю вирішуються технічні й виробничі питання з урахуванням економічної доцільності та комерційної вигоди, впроваджуються новітні технології, освоюються нові вироби, забезпечується їх збут.

За даними Національного інституту стратегічних досліджень основними проблемами підвищення інноваційної активності промислових підприємств України є дефіцит коштів на придбання новітніх технологій, застаріле обладнання, на якому неможливо здійснювати впровадження сучасних технологій та виробництво нових видів інноваційної продукції, брак фахівців, які б мали досвід і спеціальні навички, необхідні для впровадження інновацій на виробництві та реалізації інноваційної продукції.

Також проблемою інноваційної діяльності на виробництві є відсутність механізму взаємодії між споживачем і виробником інноваційного продукту. Це викликано тим, що розробники інтелектуального продукту, як правило, є фахівцями в науково-

технологічній сфері й не "прив'язані" до конкретного виробництва.

З урахуванням викладеного, на виробництвах необхідно переходити від фінансування процесу до фінансування результату та від фінансування установ до фінансування наукових колективів на підприємстві.

Така система дозволить цілеспрямовано проводити роботи з перетворення результатів науково-технічної діяльності в діючі технології на підприємствах, що випускатимуть унікальну, конкурентоспроможну на світовому ринку продукцію.

Крім того, активна інноваційна діяльність промислових підприємств дозволить вирішити ряд проблем забезпечення економічної безпеки підприємства, пов'язаних із:

- неконкурентоспроможністю продукції;
- недоступністю ринків високотехнологічної продукції;
- погіршенням фінансових результатів від діяльності промислових підприємств у період кризисних явищ в економіці країни.

О.В. НЕЗГОВОРОВА, студент, м. Вінниця, ВТЕІ КНТЕУ

І.В. ЧАЙКА, асистент кафедри, м. Вінниця, ВТЕІ КНТЕУ

ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В УКРАЇНІ: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

В сучасних умовах інновації є найважливішим фактором ефективного функціонування організаційної, виробничої, фінансової, наукової сфер, оскільки саме в комплексі вони приносять бажаний ефективний результат. Досвід більшості країн світу доводить, що активна інноваційна діяльність визначає темпи економічного розвитку, структуру сучасного виробництва, життєвий рівень в країні та головне - визначає напрямок подальшого економічного розвитку країни [3, с. 323].

Проблемам інноваційної діяльності в Україні приділяли увагу широке коло вітчизняних вчених, зокрема О.І. Амоша, Б.М. Андрушків, Н.Б. Кирич, Ю.М. Бажал, М.П. Денисенко, Я.В. Риженко, Н.В. Краснокутська, С.Ф. Покропивний, П.С. Харів, О.М. Собко та багато інших економістів. Аналіз